

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

14. februar 2018

Besvarelse af spørgsmål 96 alm. del stillet af udvalget den 24. januar 2018 efter ønske fra Pelle Dragsted (EL).

ERHVERVSMINISTERIET

Spørgsmål:

Ministeren bedes redegøre for gebyrreglerne for finansielle virksomheder og svare på, hvorfor finansielle virksomheder som en særlig gruppe er undtaget fra markedsføringslovens bestemmelser om gebyrer.

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Markedsføringslovens § 16 regulerer betingelserne for, at en virksomhed kan ændre et gebyr i et løbende kontraktforhold. Det følger af markedsføringslovens § 1, stk. 3, at § 16 ikke finder anvendelse for finansielle virksomheder.

Finansielle virksomheders adgang til at ændre på et gebyr følger i stedet af den finansielle lovgivning. Herved sikres det, at adgangen til at ændre på et gebyr mv. i et løbende kontraktforhold er tilpasset de forhold, der gør sig gældende på det finansielle område. Eksempelvis har ekspertudvalget om gennemsigtighed og mobilitet på realkreditmarkedet foreslået ændringer af reglerne om varsel af ændringer af renter, gebyrer, bidrag eller andet vederlag for realkreditlån og realkreditlignende lån for at sikre, at varslingsreglerne er tilpasset de særlige forhold, der gælder i forhold til realkreditlån og realkreditlignende lån.

Det følger af § 6, stk. 3, i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, at vilkår om ændringer i løbende kundeforhold af renter, gebyrer eller andet vederlag skal være klart fremhævet i aftalen og skal indeholde en angivelse af de forhold, der kan udløse en ændring, ligesom de ikke må give den finansielle virksomhed en vilkårlig adgang til at foretage ændringer.

Det fremgår endvidere af § 6, stk. 4, i samme bekendtgørelse, at i løbende kundeforhold kan ændringer til ugunst for kunden af renter, gebyrer eller andet vederlag ikke finde sted uden et forudgående varsel, der ikke må være kortere end en måned, og som indeholder en begrundelse for ændringen. Dette gælder dog ikke ændringer, der er begrundet i udefrakommende forhold, som den finansielle virksomhed ikke har indflydelse på.

Ved væsentlige ændringer i andet vederlag, eller ved opkrævning af et nyt vederlag, skal varslingen ske til kunden ved individuel kommunikation, inden ændringen får virkning. Såfremt kunden har ret til at opsige aftalen, skal dette fremgå af varslingen, ligesom det skal fremgå under hvilke betingelser, kunden kan opsige aftalen.

På enkelte områder inden for den finansielle regulering gælder der særlige regler, der afviger fra § 6, stk. 4.

For forsikringselskaber gælder en særlig varslingsregel i § 28 i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, hvorefter et forsikringselskab senest 30 dage inden forsikringsperiodens udløb skal varsle enhver væsentlig ændring af forsikringsaftalen, der er til ugunst for kunden. Varslet skal meddeles i papirformat eller på andet varigt medium.

For boligkreditaftaler gælder der jf. § 7, stk. 3 og 4 i bekendtgørelse om god skik for boligkredit regler for adgangen til at ændre renter, gebyrer, bidrag eller andet vederlag, der i vidt omfang svarer til, hvad der følger af bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder.

Realkreditlån og realkreditlignende lån er dog uanset § 7, stk. 3, i bekendtgørelse om god skik for boligkredit omfattet af særlige varslingsregler i medfør af lov om finansiell virksomhed.

Det følger af § 53 b, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at et realkreditinstitut ikke i løbende kundeforhold må ændre renter, gebyrer, bidrag eller andet vederlag for realkreditlån til ugunst for forbrugeren uden et forudgående varsel på 6 måneder.

§ 53 b, stk. 2, fastslår, at varslet skal indeholde en begrundelse for ændringen, der skal angive de forhold, der har udløst ændringen, og en henvisning til de dele af aftalegrundlaget, der indeholder hjemmelen til at gennemføre ændringen. Begrundelsen skal endvidere indeholde oplysninger om de væsentligste forhold, der har haft betydning for ændringens omfang, og disse forholds skønnede andel af den samlede stigning.

§ 53, b, stk. 3 indeholder supplerende krav til varslets indhold, mens det i § 53, b, stk. 4, fastlægges, at varslingen skal ske til forbrugeren på varigt medium.

Varslingsreglerne finder dog ikke anvendelse på ændringer, der er begrundet i udefrakommende forhold, som realkreditinstitutionen ikke har indflydelse på. Det følger af forarbejderne til bestemmelsen, at undtagelsen kun finder anvendelse, hvis realkreditinstitutionen ingen indflydelse har på

dette forhold, og det udefrakommende forhold medfører, at realkreditinstituttet skal ændre renten, gebyret mv. i forholdet én til én.

Det følger af § 53 c, at et realkreditinstitut kun kan gøre en ændring af renter, gebyrer, bidrag eller andet vederlag gældende, hvis realkreditinstituttet har iagttaget varslingsreglerne. Dette gælder dog ikke for uvæsentlige stigninger i gebyrer og andet vederlag end renter og bidrag.

Reglerne om varslings af ændring af renter, gebyrer, bidrag eller andet vederlag finder tilsvarende anvendelse på pengeinstitutter, der yder realkreditlignende lån.

Med venlig hilsen

Brian Mikkelsen